

Νομίζω ότι η ανάγνωση της βιβλιογραφίας της Νέας Εστίας σε άλλες σελίδες και η καταγραφή των αφιερωμάτων της είναι ικανές να καταδείξουν τα θετικά και τα αδιάφορα στοιχεία που χαρακτήριζαν το περιόδικό και σ' αυτή την περίοδο.

Στις αντίστοιχες βιβλιογραφίες θα παραπέμψω, επίσης, τον αναγνώστη και για την ύλη των περιοδικών, εφόσον δεν παρατηρείται μεταβολή του ήδη γνωστού χαρακτήρα τους: *Καινούρια Εποχή*, *Νέα Πορεία* και *Ευθύνη*, διότι η εκτενής καταγραφή τους, που δίδεται, επιτρέπει να αποτυπωθούν οι τάσεις, όσο υπάρχουν, και οι επιλογές ενός εκάστου. Το ίδιο μπορεί να υποστηριχθεί και για τα νέα πολυσυλλεκτικά περιοδικά *Νέα Σύνορα* και *Δημιουργίες*.

Το «Πάλι»

Το περιόδικό *Πάλι* (1964-1966), που αυτοπροσδιορίστηκε ως «Τετράδιο αναζητήσεων», επανέφερε στο προσκήνιο έναν 'αδιάλλακτο' υπερρεαλισμό, με γενναίες συνδρομές του Νίκου Εγγονόπουλου, του Ανδρέα Εμπειρίκου και του Νικ. Κάλας. Υπογραμμίζω τις συνεργασίες με ποιήματα των: Μαντώς Αραβαντινού, Νάνου Βαλαωρίτη, Τάσου Δενέγρη, Εύας Μυλωνά και Νίκου Στάγκου. Ο Ν. Βαλαωρίτης, ο Π. Κουτρουμπούσης, ο Δ. Π. [ουλικάκος], ο Γ. Μακρής, ο Σπ. Μεϊμάρης και ο Κ. Ταχτσής μεταφράζουν ποιήματα των: A. Breton, J. Esam, A. Ginsberg, Ph. Lamanta, J. Mansour, H. Norse, O. Paz, J. Tardieu και D. Thomas.

Το «Κριτήριο»

Στον ίδιο χώρο του μοντερνισμού, αλλά με διαφορετικό επιτελείο, κινήθηκε και το περιόδικό *Κριτήριο* που εξέδωσε τα τεύχη: 1, 2-3, 4 (από τον Δεκέμβριο του 1965 έως τον Μάιο του 1966), τα οποία συμπίπτουν χρονικά με το *Πάλι*. Αναφέρω ονόματα: Χρήστος Ροζενστάιν-Ροζάκης, Ν. Βαλαωρίτης, Φαΐδων Κουκουλές ([«Βυζαντινών ύβρεις»]), Σωτ. Παπαπολίτης, Ν. Πετσάλης-Διομήδης, Δημ. Πουλικάκος, Γ. Μανιάτης, Ά. Δικταίος, Γ. Κάρτερ, Κ. Μελαχοπίδης, Κ. Ταχτσής, Ηλ. Πολύδωρος.

«το τραμ»

Μεγαλύτερη ζωή είχε το επίσης μοντερνιστικό *το τραμ* (1971-1991, κατά αρχαία διαστήματα), με συγγραφείς που εμφανίζονται, για πρώτη φορά, καλώς

